

Sygn. akt IV Cz 409/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariola Watemborska (spr.)

Sędziowie SO: Jolanta Deniziuk, Andrzej Jastrzębski

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2013 roku w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. K.

przeciwko S. B., R. B.

z udziałem interwenienta ubocznego Gminy S.

o eksmisję

na skutek zażalenia interwenienta ubocznego

od postanowienia Sądu Rejonowego w Lęborku

z dnia 13 maja 2013 r., sygn. akt VI C 106/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Sygn. akt IV Cz 409/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym z dnia 10 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Lęborku VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w Bytowie nakazał pozwanym S. B. i R. B. opróżnienie z rzeczy, opuszczenie i wydanie powódce D. K. lokalu mieszkalnego oznaczonego nr (...), położonego w S. przy ul. (...) (punkt 1 sentencji), przyznał pozwanemu S. B. prawo do lokalu socjalnego i wstrzymał wykonanie orzeczenia z punktu 1 sentencji, wobec S. B. do czasu złożenia mu przez Gminę S. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego (punkt 2 sentencji) oraz nie przyznał pozwanej R. B. uprawnień do otrzymania lokalu socjalnego (punkt 3 sentencji). Nadto zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (punkt 4 sentencji) i nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności (punkt 5 sentencji).

W dniu 2 maja 2013 roku interwenient uboczny Gmina S. zaskarżył powyższy wyrok w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 2 sentencji apelacją.

Postanowieniem z dnia 13 maja 2013 roku Sąd Rejonowy w Lęborku VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w Bytowie odrzucił apelację interwenienta ubocznego. Wskazał, że skoro Gmina S. przystąpiła do procesu po stronie pozwanego, to w konsekwencji przysługiwały jej środki zaskarżenia zastrzeżone dla tej właśnie strony, tj. sprzeciw od wyroku

zaocznego wnoszony w terminie 2 tygodni od dnia doręczenia jego odpisu. Nie mogła natomiast wnieść apelacji, gdyż ta zarezerwowana jest wyłącznie dla strony powodowej.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł interwenient uboczny Gmina S., domagając się jego uchylecia w całości. Skarżonemu postanowieniu zarzucił:

- naruszenie art. 342 k.p.c., poprzez przyjęcie, że interwenient uboczny, który działał w niniejszej sprawie po stronie powoda nie mógł skutecznie wnieść apelacji,
- naruszenie art. 344 § 1 k.p.c., poprzez nieuznanie - w przypadku potraktowania interwencji ubocznej, jako wniesionej po stronie pozwanego – że pismo Gminy S. z dnia 2 maja 2013 roku stanowi sprzeciw od wyroku zaocznego,
- naruszenie art. 15 ust. 3 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy (...), poprzez uznanie, że Gmina S. mogła przystąpić do procesu po stronie pozwanego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 15 ust. 3 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy(...), do udziału gminy w sprawie o opróżnienie lokalu stosuje się odpowiednio przepisy o interwencji ubocznej, z wyjątkiem art. 78, art. 79 zdanie drugie i art. 83 Kodeksu postępowania cywilnego. Gmina nie musi wykazywać interesu prawnego, a jej przystąpienie następuje po stronie powoda.

Jak stanowi art. 79 zdanie pierwsze k.p.c., interwenient uboczny jest uprawniony do wszelkich czynności procesowych dopuszczalnych według stanu sprawy.

W myśl cytowanego przepisu sytuacja procesowa interwenienta ubocznego jest uwarunkowana uprawnieniami procesowymi, jakie na danym etapie postępowania ma strona, do której przystąpił. Może on zatem dokonywać tylko tych czynności procesowych, które w danym stadium procesu są dopuszczalne dla strony (Komentarz do art. 79 Kodeksu postępowania cywilnego. I. Gromska-Szuster – za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Lex).

Zgodnie z art. 344 k.p.c., pozwany przeciwko któremu zapadł wyrok zaoczny, może złożyć sprzeciw w ciągu dwóch tygodni od doręczenia mu wyroku (§ 1). Sprzeciw złożony po terminie oraz sprzeciw, którego braków strona w wyznaczonym terminie nie uzupełniła, a także sprzeciw nieopłacony, sąd odrzuca na posiedzeniu niejawnym (§ 3).

W rozpoznawanej sprawie Gmina S. przystąpiła do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego po stronie powodowej na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy... Nic w tym przypadku nie zmienia treść oświadczenia zawartego w piśmie z dnia 21 lutego 2013 roku (k. 25). Gmina bowiem deklarując swój udział w sprawie z mocy prawa zyskała przymioty interwenienta ubocznego strony powodowej. Tym samym przysługiwały jej te uprawnienia procesowe, które na danym etapie postępowania były zarezerwowane dla powódki. W konsekwencji Gmina S., zgodnie z treścią art. 344 k.p.c. uprawniona była do zaskarżenia wydanego wyroku zaocznego w drodze apelacji.

Odpis wyroku zaocznego z dnia 10 kwietnia 2013 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w Łęborku VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w Bytowie został doręczony skarżącej w dniu 15 kwietnia 2013 roku (zwrotne poświadczenie odbioru – k. 55). Gmina S. nie występowała z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia wyroku. Oznacza to, że dwutygodniowy termin na wniesienie apelacji od wyroku zaocznego rozpoczął swój bieg w dniu 22 kwietnia 2013 roku i upłynął w dniu 6 maja 2013 roku. Jak wynika z daty stempla pocztowego (k. 65), Gmina S. złożyła apelację od wyroku zaocznego w dniu 29 kwietnia 2013 roku. Oznacza to, że apelacja została złożona w terminie i powinna zostać poddana kontroli formalnej.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., uchylił zaskarżone postanowienie.